

บทที่ ๒ การนับเวลาตอนเช้า

- ๑ ชาโกเลาะมุลอมาโชะปูโกบือราปอ   โรงเรียนเริ่มเข้าเวลาเท่าไร
- ๒ ชาโกเลาะมาโชะปูโกลาแปปาซี   โรงเรียนเข้าเวลาสองโมงเช้า
- ๓ บุกะทะ ๆ ชาโกเลาะอาคะบือแตรอปูโกสมึแลปาซี   เด็ก ๆ นักเรียนชักธงชาติเวลาสามโมงเช้า
- ๔ กาปาตะรือแบสาปาปาตอบ่อทองปูโกสะบือละชาคือเงาะปาซี
เครื่องบินถึงที่บ่อทอง เวลา ๑๑.๓๐ น.
- ๕ แยกปูโกบือราปอ   นาฬิกาเวลาเท่าไร
- ๖ แยกปูโกควอบือละคือเงาะฮารี   นาฬิกา เวลา ๑๒.๐๐ น. (เที่ยงวัน)
- ๗ แยกปูโกควอบือละคือเงาะฮารี อูแรก็อริยอก็อรายอแอ บือแรชะ
เวลาเที่ยง (กลางวัน) ข้าราชการพักผ่อน

ศัพท์ที่ควรจำ

แย	- นาฬิกา	ปูโก	- ที (เวลา)	ปาซี	- เข้า (ตอนเช้า)
แน	- ทก	กูโยะ	- เจ็ด	ลาแป	- แปด
สมึแล	- เก้า	สะปูโละ	- สิบ	สะบือละ	- สิบเอ็ด
ควอบือละ	- สิบสอง	คือเงาะฮารี	- เที่ยงวัน	ชาคือเงาะ	- ครึ่ง (๓๐ นาที)

อธิบายศัพท์

- (๑) ชาโกเลาะ - โรงเรียน
- มุลอ - เริ่ม
- มาโชะ - เข้า
- บือราปอ - เท่าไร
- (๒) กูซ้อ ๑ และประกอบศัพท์ที่ควรจำด้วย

- (๓) บลูเคาะซาโกเลาะ - เด็กนักเรียน
 อากะ - ยก ชัก
 บ็อบแครอล - ชงชาติ
- (๔) กาปาตะร็อบแบ - เครื่องบิน
 สาปา - ถึง
 ปาคอ - ที่ (ไปยังที่)
- (๕) คูซ็อบ ๑ และคัพท์ทึควรรจำ
- (๖) ค็อบเงาะฮารี - เทียงวัน
- (๗) อูแรก็อบร็อบ ก็อบรายอแอ - ชำรชการ
 บ็อบแรอะ - พักผ่อน

ข้อสังเกต

- (ก) ในภาษามลายูท้องถิ่น คำว่า เวลาเท่าไร มักจะพูดว่า ตเท่าไร คือ ปูโกบ็อบราปอ
- (ข) คำว่า ๕๐ นาที มักจะพูดว่า ครัง คือ ซาต็อบเงาะ
- (ค) การนับเวลาไม่เกิน ๑๑.๓๐ น. ถือกันว่า ตอนเช้า แต่ถ้าเกินกว่านั้นแล้วจะเรียกว่า ตอนเช้ามิได้ เพราะจะจัดอยู่ในระยะเวลา เทียงวัน คือ ค็อบเงาะฮารี
- (ง) ภาษากลางหรืออินโดเนเซียไม่นิยมใช้ ปูโก แต่จะนับเวลาเสียเลย เช่น แย (ยิ้ม) ตูโยะ (เวลา ๐๗.๐๐ น.) หรือ แย (ยิ้ม) ต็อบบ็อบละ (เวลา ๑๓.๐๐ น.) ฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องเติมคำว่า ปาหมี่ (เช้า) หรือ บ็อบแต (ตอนบ่าย)